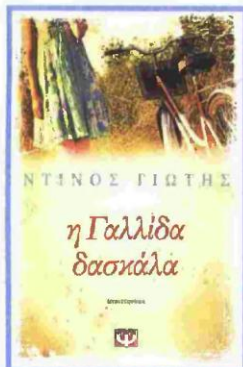


Ντίνος ΓΙΩΤΗΣ

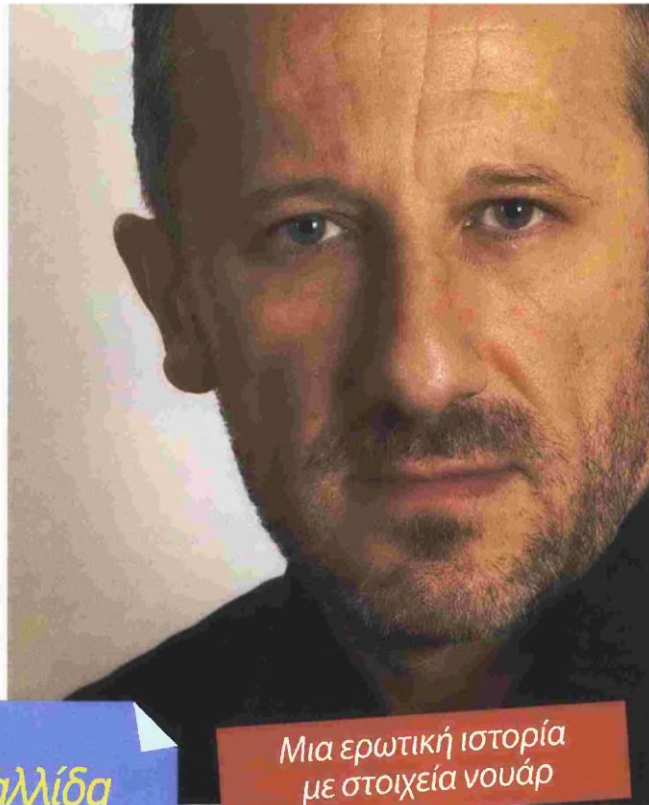


Η Γαλλίδα δασκάλα

Είναι μια εποχή που ο Σείριος, το πιο λαμπρό αστέρι του ουρανού, φαίνεται να αγγίζει τον ορίζοντα, ο ήλιος και η γη έρχονται πιο κοντά και η ζέ-

στη γίνεται αφόρητη. Είναι μια εποχή που κάνει τους άνδρες να στεγνώνουν και να γίνονται ασθενικοί και τις γυναίκες να ανθίζουν και να γίνονται λάγνες όσο ποτέ. Είναι η εποχή των κυνικών καυμάτων. Ένα τέτοιο καλοκαίρι ο δωδεκάχρονος Άγις και οι τρεις συνομήλικοί φίλοι του -ο σκληροτράχηλος Φάνης και οι δίδυμοι Κοσμάς και Δαμιάνας- ξεκινάνε με τα ποδήλατά τους για να ανακαλύψουν μια μυστική τοποθεσία, κοντά στο ποτάμι, που όλοι έχουν ακουστά. Εκεί, λέγεται ότι τα μεσημέρια κάνει μπάνιο γυμνή η Μπριζίτ, η όμορφη Γαλλίδα δασκάλα, που φιλοξενεί ο μεγαλοκτηματίας Βάιος τα καλοκαίρια στο αρχοντικό του για να κάνει μαθήματα Γαλλικών στον γιο του. Η συνάντηση του Άγι με τη Γαλλίδα δασκάλα θα τον κάνει να ενηλικιωθεί απότομα και τα δραματικά γεγονότα που θα ακολουθήσουν εκείνο το βράδυ θα σημαδέψουν για πάντα τη ζωή του. Σχεδόν μισό αιώνα αργότερα, ο Άγις παραλαμβάνει ένα δέμα με ένα παλιό, ακουρασμένο πιστόλι και τότε καταλαβαίνει ότι το μυστικό που κουβαλούσε σε ολόκληρη τη ζωή του δεν το γνώριζε μόνο ο ίδιος. Δεν έχει άλλη επιλογή από το να επιστρέψει στον γενέθλιο τόπο για να μάθει και ίσως για να κλείσει οριστικά τις εκκρεμότητες με το παρελθόν.

Εκδόσεις Ψυχογιός, Σελ. 456



Μια ερωτική ιστορία με στοιχεία νουάρ

Ποια θα ήταν για σας η ιδανική διανομή και ποια Ελληνίδα ηθοποιός θα ενσάρκωνε καλύτερα τη μοιραία Γαλλίδα δασκάλα;

Ιδανική διανομή σε μια ταινία είναι οι επιλογές του σκηνοθέτη. Και είναι ευτύχημα όταν αυτές οι επιλογές βρουν ανταπόκριση τόσο από τους υπόλοιπους συντελεστές της ταινίας, όσο και αργότερα από τους θεατές στις αίθουσες. Η Λένα Παπαληγούρα, που θα πρωταγωνιστήσει στον ρόλο της Γαλλίδας δασκάλας, είναι, και κατά τη δική μου γνώμη, μια τέτοια ιδανική επιλογή.

Μήπως είχατε κι εσείς σαν τον Άγι ένα τσεκσλοβάκικο ποδήλατο με κόντρα αντί για φρένα; Είναι τόσο φανερό αυτό;

Η ιστορία σας ξεκινάει νοσταλγικά για να μεταλλαχθεί σε θρίλερ. Από την αρχή είχατε σχεδιάσει έτσι την πλοκή ή καθ' οδόν αλλάξατε ρότα;

Δεν πρόκειται για θρίλερ, θα έλεγα ότι είναι μια ερωτική ιστορία με στοιχεία νουάρ. Υπάρχουν αρκετοί τρόποι να πεις μια ιστορία και ένας από αυτούς είναι να τη σχεδιάσεις μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια εξαρχής. Αλλά ακόμη και τότε οι χαρακτήρες ως ένα βαθμό θα "αυτονομηθούν", καθώς θα εξελισσονται, αναζητώντας τον δικό τους ζωτικό χώρο μέσα στην ιστορία. Έτσι από κάποια στιγμή και μετά καταλαβαίνεις να παίρνουν τη ζωή στα χέρια τους και νιώθεις την ανάσα τους πάνω από τον αβέρκο σου την ώρα που γράφεις.

Αναρωτιέμαι πόσο κουράγιο ή πόσο έρωτα πρέπει να έχει στην καρδιά του ένα δωδεκάχρονο αγόρι για να σταθεί σε ένα δικαστήριο και να ψευδορκήσει, και μάλιστα σε επαρχία σε καιρούς συντηρητικούς.

Σωστά αναρωτιέστε. Ωστόσο ο μικρός Άγις αγνοεί τι σημαίνει ψευδορκία και έχει άγνια των συνεπειών του νόμου. Είναι ερωτευμένος με τη δασκάλα και αυτό το συναίσθημα τον γεμίζει με μια απερίγραπτη ελευθερία. Έτσι το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να τρέξει με το φανταστικό άλογό του, ως άλλος ήρωας των περιοδικών που διαβάζει, και να ελευθερώσει την αιχμάλωτη από τους "Ινδιάνους".

Όταν ήσασταν παιδί, διαβάζατε βιβλία ή μόνο τα κλασικά αγαπημένα περιοδικά, τον *Μικρό Ήρωα* κ.ά.;

Όπως τα περισσότερα παιδιά της ηλικίας μου, διάβαζα και ανάλασσσα συστηματικά με τους φίλους μου περιοδικά και κόμικς της εποχής. Θυμάμαι που περίμενα κάθε εβδομάδα, με ανυπομονησία, το μοναδικό πρακτορείο που υπήρχε τότε στην πόλη μου να φέρει τα καινούργια τεύχη των περιοδικών που αγόραζα. Ο μαγικός κόσμος τους με τους περιπετειώδεις ήρωες με συνέπαιρναν και διήγειραν τη φαντασία μου. Και κάτι ακόμη. Παρά τις επικρίσεις των μεγαλύτερων για την τάχα βλαπτική επίδραση των συγκεκριμένων περιοδικών στον χαρακτήρα των παιδιών, πάντα στο τέλος των ιστοριών που διαβάζαμε ως παιδιά θριάμβευε το Καλό. Σε αντίθεση με την πραγματικότητα των μεγάλων. Μετά, ήταν τα *Κλασικά Εικονογραφημένα* που μου γνώρισαν τα μεγάλα λογοτεχνικά έργα και όχι η βιβλιοθήκη του σχολείου.

Πιστεύετε, ότι όταν τα οικονομικά της χώρας ορθοποδήσουν, η τηλεόραση θα ορθοποδήσει και αυτή; Ή οι φθηνές λύσεις τύπου τουρκικών θα συνεχιστούν εσείς;

Σήμερα, η σύγχρονη ελληνική μυθοπλασία είναι είδος προς εξαφάνιση από τα κανάλια. Αντιθέτως κατακλύζονται από κακόγουστα ριάλιτι και τηλεπαιγνίδια, από ξένες σειρές, μερικές πολύ αξιόλογες, ωστόσο εισαγόμενες. Πιθανόν να είναι και πανευρωπαϊκό ρεκόρ, μια χώρα-μέλος που κάποτε παρήγε δεκάδες σειρές, περισσότερο ή λιγότερο επιτυχημένες, και είχε αποκτήσει τεχνογνωσία, ταλαντούχους επαγγελματίες και τεχνολογικές υποδομές, μέσα σε δύο-τρία χρόνια να τα αφήνει όλα να καθούν. Η δημόσια τηλεόραση, λόγου χάρη, είναι χωρίς ελληνική σειρά από το 2009, κι ως έχει αυτή θεσμικό ρόλο και υποχρέωση να προασπίσει την εθνική καλλιτεχνική παραγωγή. Άρα το ζήτημα δεν είναι αποκλειστικά οικονομικό, αλλά έχει και ευρύτερες πολιτισμικές διαστάσεις.

Άπαντες παραπονούνται ότι η τηλεόραση στερείται ικανών σεναριογράφων, έχουμε όμως έτοιμα βιβλία. Γιατί δεν μεταφέρονται στη μικρή οθόνη;

Κατ' αρχάς ποιοι παραπονούνται; Είναι βολικό να λες ότι δεν υπάρχουν ικανοί σεναριογράφοι. Είναι σαν να αποδέχεσαι ότι όλα -μπάζει, παραγωγοί, σκηνοθέτες, τεχνικοί, ηθοποιοί- λειτουργούν τέλεια και μόνο εξαιτίας των σεναριογράφων δεν γίνεται τίποτα. Είναι όμως έτσι ή μήπως πίσω από αυτήν τη χλιοειπωμένη καραμέλα κρύβεται η προγραμματική ανεπάρκεια, η ανυπαρξία δημιουργικού οράματος, ακόμη και η έλλειψη παιδείας, κάποιων οι οποίοι βλέπουν τον κύκλο τους να κλείνει; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα καλύπτει και το επόμενο ερώτημά σας, δηλαδή γιατί δεν μεταφέρονται στη μικρή οθόνη βιβλία από την πλούσια, κατά τα άλλα, λογοτεχνία μας.